

Беседа Патријарха српског Порфирија на хиротонији марчанског Саве

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Браћо архијереји, браћо и сестре, благодаћу Божјом, благодаћу Духа Светога, и ове недеље смо имали догађај који је догађај Цркве као што је уосталом све у Цркви Христовој, без обзира да ли је видљиво сабору или не, увек свесаборни догађај Цркве. И онда када чинимо наизглед појединачне ствари, када правимо појединачне кораке, ако су у славу Божју, ако су у Духу Светоме, онда су то црквени, односно, саборни догађаји. И све оно што чинимо макар и више нас сабраних на неком месту, а није у духу Јеванђеља, није у заједници са Христом и у заједници са Духом Светим, онда је то аутономно и појединачно, онда то није црквено, независно од тога колики је број оних који учествују у таквим догађајима.

Ми смо данас, обасјани радошћу Духа Светога, имали хиротонију, у чин Епископа са титулом марчански, епископа Саве. Он је изабран као викарни Епископ Архиепископа београдско-карловачког. То значи да ће у периоду који је пред нама са једне стране учествовати у свему ономе што чини Архиепископ Београдско-карловачке архиепископије, али исто тако имати своја посебна задужења која ће бити и у складу са потребама Цркве, али наравно у складу са оним што су његови таленти и дарови.

Ваше Преосвештенство, драги Владико, од срца у име сабраних Отаца Архијереја и читавог народа Вам честитамо и молимо се Богу да Вам Господ

да своју благодат да упути Ваше мисли, Ваше поступке, Ваше кораке да све што будете чинили као Епископ буде на изграђивању тела Цркве, Тела Христовог. Ви сте потекли из Босне и Херцеговине, из Републике Српске. Ту сте се родили и одрасли у побожној породици. Учили сте школу у Цетињу, у Београду, у Атини, у Женеви, у Москви и све то, ми добро знамо, допринело је да Вам богословље није не само непознато, него да Вам је Господ дао да разумете Тајне Његове по мери Његовог дара, али и у складу са трудом и напором који сте до сада урадили.

Поред Вашег богословског знања, чињеница да сте посетили разне земље и народе и да сте провели одређени број година свог живота међу другим народима у другачијим културама, сигурно је допринела – ми то знамо јер сте заједно са нама провели више година у Загребу – да успете да разумете Тајну Христову као Тајну Спасења читавог људског рода, као Тајну Бога који је дошао у овај свет да спасе и људски род, али и сваког човека појединачно, јер сви су створени као слика и прилика Божја, тј. свима је дато да буду житељи Царстава небеског, али то зависи, колико год да је дато благодаћу Духа Светога, и од слободне воље и напора са којим се учествује у Тајни Христовој.

Поред честитки и сазнања које је потврдио Сабор наше Цркве да можете бити Епископ Цркве, треба да знате да је Црква Тело Христово, да то знате из срца и читавим бићем, као и што добро знате, да то буде садржај Вашег живота, као и да Црква није од овога света, али јесте у овом свету. То значи да ће бити много тренутака у епископској служби, као и у служби сваког свештеника, као и у животу сваког хришћанина, када ће јасно и гласно, громогласно, и у Вашем животу, као и у животу свакога хришћанина, да одјекну речи Христове: Ако Вас свет мрзи знајте да је мене омрзао пре вас, или: Када би били од овога света, свет би своје љубио. Другим речима, биће много тренутака, а Црква Христова се на свим меридијанима данас суочава са том реалношћу, када ће свет хтети да Црква потпуно постане овај свет, да се поистовети са овим светом не да би га спасила и уздигла, не да би га преобразила у Цркву, него да би прихватила, како се то данас модерно каже, систем вредности овога света. Ви ћете бити прихватљиви и омиљени, ако хоћете, ако будете показали како се разумете у мудрост овога света прихватајући без осуђивања све што припада садржају живота људи који су определили за систем вредности овога света. Тада ћете не само бити прихватљиви него и хваљени, али онога тренутка када се будете определили за лудост која, по апостолу Павлу, није од овога света, за лудост крста Христовог – како каже апостол Павле: Реч о Христу тј. крсту јесте лудост

онима који гину, а сила Божја нама који се спасавамо – онога тренутка када будете хтели да кажете: Да, али ја стварно верујем у Бога! Ја стварно верујем у Христа Распетог и Васкрслог! – е ту може бити да ће онда настати почеци изазова, јер лудошћу крста Господ је мудрост овога света поразио и показао славу и немудрима. Дакле, Ваш задатак ће бити да проповедате Христа, али Христа Распетог и Васкрслога, једнима саблазан, а другима лудост.

Са ових неколико речи само хоћу да Вам кажем да радост данашњег дана треба да буде залог за спремност, за хватање у коштац са чињеницом да је систем вредности – да опет употребим ту реч – јеванђељски нешто што је дијаметрално супротно систему вредности човека без Бога, човека овога века. И у сусрету са тим системом вредности биће потребно трпљење, биће потребно распеће, али ми добро знамо да управо у тајни Христа већ је садржана и тајна васкрсења и тајна победе, победе истине, победе радости, победе живота, победе вечности, победе вечнога живота над пролазношћу и над смрћу, победе богочовечанских вредности над антропоцентричним вредностима, не победа у смислу тријумфа и радости над онима који су поражени, него победа која је и за њих перспектива и спасење, али у исто време и одговорност Вас као Епископа за све људе и сав свет.

Нека Вам Господ да ту снагу да растете у духу и љубави и славу у Христу, у Христовој ствари, како бисте служећи Њему служили Цркви и народу Божијем и служили спасењу света. Честитам у име читавог Сабора наше Цркве, свесаборног народа у овом светом храму и читаве наше Цркве и са радошћу изговоравам речи: Прими жезал овај да напасаш поверено ти стадо Христово! Послушнима нека буде за ослонац и укрепљење, а непослушне и непокорне упућуј и карањем и кротким васпитавањем у Христу Исусу Господу нашем. Аксиос!